

Publicerad 2011-10-03 18:06 av Novemberrus

Kom och förtär mig.

Kom och förtär mig.

Jag har liksom inget annat kvar i alla fall.

Så jag lämnar ut mig, kom och ta vad du vill ha.

Det är mellan slätter och kyrkor och stadsbrus jag känner mig så liten.

Ingen skulle väl ens märka något.

Kom och tänd eld på mig.

Mitt hjärta har ändå börjat slockna.

Så jag förbereder mig för att känna något igen.

Det är i evighetskorridorerna som jag tynar bort.

Blir så osynlig.

Kanske skulle det inte ens spraka när jag långsamt förkolnar.

Kom och fyll mig.

På vad som helst, det väntar smärta bakom varenda dörr i mitt hjärta ändå.

Så jag öppnar munnen och sväljer ondskan eller kärleken.

Jag tappade bort skillnaden mellan de båda i vår vinterstad.

Har blivit så likgiltig nu.

Så kom och fyll mig nu.

Allt skulle väl bara rinna av och igenom mig hur som.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Novemberrus med Poeter.se id #29573 innehar upphovsrätten